

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.042/2021/9. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3.)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd2, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 20. sorszám alatt

A per tárgya:

munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

1.M.70.286/2020/18. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a magyar állam javára - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 59.100 (ötvenkilencezer-egyszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2015. január 15. napjától állt munkaviszonyban az alperessel azonos cégcsoporthoz tartozó Kft.-nél, amelynél eltöltött

munkaviszonyt a cégcsoport vezetője bármely, a cégcsoporthoz tartozó cég esetében folytonosnak ismert el. A felperes 2019. október 31. napján létesített munkaviszonyt az alperessel raktáros munkakör ellátására. Feladatai közé tartozott az elektromos targoncával történő anyagmozgatás és rakodómunka.

- [2] A felperest két alkalommal, 2000. és 2015. években gerincsérvel műtötték. 2020 márciusától az ismét jelentkező gerincpanaszai miatt keresőképtelen állományba került. A 2020. augusztus 26. napján, majd a 2020. szeptember 21. napján elvégzett soron kívüli munkaköri alkalmassági vizsgálaton „nem alkalmas” minősítést kapott. Ezért az orvos beutalta másodfokú munkaköri alkalmassági vizsgálatra annak feltüntetésével, hogy munkaköre raktáros (4 óra targoncás munka + 4 óra hulladékraaklap pakolás: 4-5 kg-os tárgyak emelése). A 2020. szeptember 24. napján elvégzett másodfokú munkaköri alkalmassági vizsgálat a felperest alkalmasnak minősítette munkaköre ellátására 6 hónap időtartamra.
- [3] Ezért 2020. szeptember 28-án a felperes munkavégzés céljából megjelent a munkahelyén. Az alperes a présüzemben biztosított számára munkát, és könyvelési, csomagolási, valamint kézi targoncával való feladatok ellátására utasította. Rövid időtartamú munkavégzést követően a felperes közölte a felettesével, hogy a kézi targoncázást egészségi állapota miatt nem tudja ellátni, ezért kérte, hogy a régi munkakörébe helyezték vissza. Mivel a felettese ezt nem teljesítette, utcai ruhába öltözött, leadta kulcsait, és távozott a munkahelyéről. A történetekről aznap 9 óra 10 perckor készített jegyzőkönyvet nem írta alá. Másnap a háziorvosa keresőképtelen állományba vette szeptember 28. napjától kezdődő hatállyal, amelynek igazolását hozzávetőleg egy hét elteltével postai úton küldte meg a munkáltató részére a felperes.
- [4] Az alperes a 2020. szeptember 30. napján kelt intézkedésével azonnali hatállyal megszüntette a felperes munkaviszonyát, amit postai úton közölt vele. A felmondás indokolása szerint a felperes 2020. szeptember 28. napján megtagadta a munkavégzést annak ellenére, hogy a munkaidő-beosztása szerinti időben, munkavégzésre alkalmas állapotban megjelent a munkahelyén, átöltözött munkaruházatba, azonban ezt követően az utasítások teljesítését megtagadta, majd a munkavégzési helyéről eltávozott. Ezzel a munkaviszonyból fakadó legjelentősebb kötelezettségeit (rendelkezésre állás és munkavégzés) szándékosan megszegte. Ezért a munkaszerződés 16. pontja, illetve a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdés a) pontja alapján a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetéséről rendelkezett a munkáltató.
- [5] A felperes keresetében az azonnali hatályú felmondás jogellenességének megállapítását és jogkövetkezményként az alperes kéthavi távolléti díjnak megfelelő végkielégítés (422.000 forint), valamint 45 nap felmondási időre járó távolléti díj (316.500 forint) megfizetésére kötelezését kérte. Előadása szerint a másodfokú orvosi alkalmassági vizsgálat a 4 óra gépi meghajtású targoncával történő és 4 óra hulladék-összekészítést magában foglaló munka végzésére találta őt alkalmasnak. Ennek ellenére a munkáltató 4 óra kézi targoncával végzendő és 4 óra könyvelési munkára osztotta be, ezért jelezte számára, hogy derékfájdalmai miatt a kézi targoncás munkát nem tudja ellátni. A munkáltató azonban nem módosította a feladatait. Az orvosa aznapról táppénzes állományba vette, amely azóta is tart, a felmondási okok így nem felelnek meg a valóságnak.
- [6] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Érvelése szerint a 2020. szeptember 24. napján kelt másodfokú munkaköri orvosi alkalmassági vélemény alapján a felperes a munkaköre ellátására korlátoktól mentesen alkalmas volt 6 hónapra, a felperes által előadottakról nem volt tudomása. Emellett, mivel délelőtt tagadta meg a munkát, és távozott a munkahelyéről, nem volt jelentősége annak, hogy 2020. szeptember 28-án délutántól keresőképtelen állományba került.

- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adott, és kötelezte az alperest, hogy a jogellenes azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményeként 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 422.000 forint végkielégítést, 316.500 forint felmondási időre járó távolléti díjat, valamint a perköltséget. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltételek - a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség szándékosan vagy súlyos gondatlansággal, jelentős mértékben történő megszegése - nem valósultak meg. A felperes ugyanis 2020. szeptember 28. napján egészségi állapota miatt nem volt képes a munkavégzésre, ezért távozott a munkahelyéről. Egészségi állapotát az orvos által kiállított okirat igazolta, amelynek alapján a keresőképtelenség a teljes napra vonatkozóan fenn állt. Ebből következően az Mt. 52. § (1) bekezdésében írt munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettség nem terhelt. Az alperesnek lehetősége lett volna az Mt. 15. § (4) bekezdése szerint az egyoldalú jognyilatkozat visszavonására, azonban e lehetőségével nem élt. Ezért az Mt. 82. § (3) és (4) bekezdése értelmében az Mt. 77. § (3) bekezdés b) pontjában írt mértékű végkielégítésre és az Mt. 69. § (2) bekezdés b) pontja szerinti felmondási időre járó távolléti díj megfizetésére kötelezte.
- [8] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében. Eseti döntésekre hivatkozva kiemelte, hogy az utólag kiállított orvosi igazolás ellenére a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy 2020. szeptember 28-án délelőtt nem volt munkára képes állapotban, amikor a munkavégzést megtagadta, ennek a kötelezettségének azonban nem tett eleget. Háziorvosánál csak másnap jelent meg, amelynek oka az előző napi munkahelyi események voltak, nem pedig valamilyen megbetegedése. Utalt arra is, hogy a rendelkezésre állási kötelezettségének abban az esetben is eleget kellett volna tennie a műszak végéig, hogy ha az utasítás szerinti feladatát nem tudta ellátni.
- [9] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására és az alperes perköltségben való marasztalására irányult, lényegében helyes indokai alapján. Az alperes által felhívott eseti döntésekkel szemben hangsúlyozta, hogy gerincpanaszai krónikus megbetegedésnek tekinthetők. Érvelése szerint a másodfokú munkaköri alkalmassági vizsgálat azzal a megszorítással minősítette alkalmasnak, hogy 4 óra targoncás munkára + 4 óra hulladékraaklap pakolására alkalmas, 4-5 kg-os tárgyak emelésével, 6 hónap időtartamra. 2020. szeptember 28-án jelezte a felettesének, hogy 8 órán keresztül nem tud állómunkát ellátni a gerincbántalmai miatt, és a kézi targoncát a rajta lévő 50-100 kilónyi súllyal nem képes elhúzni, ezért kérte a korábbi munkakörébe való visszahelyezését egészségi állapotára figyelemmel. Kérését azonban a felettesei megtagadták, ezt követően hagyta el a munkahelyét. Mire a másik városban található lakóhelyére ért háziorvosához, a rendelési idő véget ért, ezért történt másnap visszamenőlegesen a keresőképtelen állományba helyezése, amelynek oka a gerincbántalmai voltak.
- [10] Az alperes észrevételében kiemelte, hogy nem volt arra utaló peradat, hogy beteg lett volna a felperes, illetve ne lett volna munkavégzésre alkalmas állapotban, amikor a munkavégzést megtagadta. A meghallgatott tanúk ezt nem támasztották alá. A felperes által a munkába álláskor részére átadott orvosi igazolás krónikus betegséget nem említett, és az alkalmassá minősítés tevékenységi korlátozást nem tartalmazott, azt utólag, az elsőfokú eljárás során egészítette ki a kiállító orvos. A felperes megsértette a tájékoztatási kötelezettségét, hiszen az állapotával ellentétes tartalmú orvosi dokumentumokat adott át neki. A munkaviszony megszüntetéséhez képest később beszerzett igazolások pedig nem teszik jogellenessé a felmondást.
- [11] A fellebbezés nem alapos.
- [12] A másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési kérelem és fellebbezési

ellenkérelem keretei között kiegészíti az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal, hogy a másodfokú munkaköri orvosi alkalmassági véleményt készítő Név főorvos 2021. február 3. napján úgy pontosította a korábbi, nyomtatványon közölt „alkalmas” véleményét, hogy az elsőfokú munkaköri alkalmassági vizsgálatot végző orvos kérdésére - miszerint raktáros (4 óra targoncázási munka + 4 óra hulladékraaklap-pakolás: 4-5 kg-os tárgyak emelése) munka végzésére alkalmas-e a felperes – válaszolta azt, hogy alkalmas, 6 hónap időtartamban (M.70.286/2020/1. sz.).

- [13] Kiegészíti továbbá a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal, hogy 2020. szeptember 28-án reggel a felperes felettesével, Név1 műszakvezetővel közölte, hogy az orvosi okiratok szerint 4 órát targoncázhat, mely alatt az elektromos targoncázást értette, és 4 órát csomagolhat (M.70.286/2020/17. számú jegyzőkönyv). Név2 raktár- és logisztikai vezető, Név3 személyzeti vezető és Név4 raktárvezető-helyettes előtt megismételte, hogy nem tud 8 órában álló munkát végezni (M.70.286/2020/6/4. sz. alatt csatolt jegyzőkönyv).
- [14] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlására nem volt mód, mert a fentieknek megfelelő tartalommal kiegészített tényállásból nem lehetett az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést levonni.
- [15] Ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, az Mt. 52. § (1) bekezdés b) pontja szerinti rendelkezésre állási és c) pontja szerinti munkavégzési kötelezettség megtagadása az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alapul szolgálhat a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség szándékos vagy súlyos gondatlansággal, jelentős mértékben történő megszegéséhez, amely jogszerűen vezethet azonnali hatályú felmondáshoz.
- [16] Az nem volt vitás a perben, hogy 2020. szeptember 28-án a felperes munkavégzés céljából megjelent a munkahelyén munkakezdekodkor, a munkát felvette, és megkezdte. A korábbiaktól eltérően azonban nem elektromos targoncázásra, hanem kézi targoncázásra kötelezte a műszakvezető, amely munka Név1 és tanúl tanúk vallomásával alátámasztottan nehezebb munka volt. A felperes Név1nek még a munka megkezdése előtt mondta, hogy az orvos kizárólag az elektromos targoncázásra találta alkalmasnak 4 órában. A neki kiadott munkát addig végezte, amíg a döntésre jogosult felettese meg nem érkezett, ekkor a felperes közölte, hogy ezt a munkát tovább nem tudja ellátni. Név2 raktár- és logisztikai vezető, Név3 személyzeti vezető és Név4 raktárvezető-helyettes előtt úgy nyilatkozott, hogy nem tud 8 órában álló munkát végezni, és a kézi mozgatású raklapemelővel végzendő feladat is nehézséget okoz számára. Ez utóbbit igazolja a 2020. szeptember 28-án 9 óra 10 perckor a személyzeti vezető irodájában készített jegyzőkönyv tartalma; bár az okiratot a felperes végül nem írta alá.
- [17] A 2020. szeptember 24. napján kiállított másodfokú munkaköri orvosi alkalmassági vélemény a munkaköri feladatokban korlátozást valóban nem tartalmazott, így az alperesnek nem volt tudomása arról, hogy a felperes bizonyos feladatokat orvosi szakvéleménnyel alátámasztottan nem láthat el. A felperes azonban ismerte az elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági véleményt kiállító orvos kérdését: 4 óra targoncás munkára + 4 óra hulladékraaklap-pakolásra, 4-5 kg-os tárgyak emelésével alkalmas-e, amely targoncás munka alatt az elektromos targoncát értette az orvos és a felperes is. Erre nyilatkozta azt a másodfokú vizsgálatot végző orvos, hogy alkalmas. E korlátozást megerősítette a másodfokú orvosi alkalmassági véleményt kiállító főorvos, Név a 2021. február 3-i levelében. A korlátozást tartalmában a felperes közölte az őt aznap munkába állító műszakvezetővel, aki a munkaköri leírása szerint a közvetlen felettese volt. Az aznap történetekről 9 óra 10 perckor kiállított jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy a felperesnek nem elektromos targoncával, hanem kézi emelővel kellett raklapokat mozgatnia, amelyre a peradatokkal alátámasztottan, az utóbb kiegészített orvosi szakvéleménnyel igazoltan, egészségi állapota miatt nem volt alkalmas. Az ezzel

ellentétes munkavégzésre kiadott utasítást ezért az Mt. 54. § (2) bekezdése alapján alappal tagadta meg.

- [18] Az alperes érvelése szerint a felperesnek az egészségi állapotából adódó utasításmegtagadási joga ellenére a rendelkezésére kellett volna állnia a műszak végéig. Az Mt. 54. § (3) bekezdése valóban ilyen előírást tartalmaz. A felperes viszont azzal védekezett, hogy fájdalmai jelentkeztek, ezért is kereste fel a háziorvosát. A másik városban lévő lakóhelyén dolgozó háziorvos rendelési ideje lejárt, mire odaért, ezért másnap tudta őt keresőképtelen állományba venni, visszamenőleges hatállyal. A bíróság szakértelem hiányában nem bírálhatja felül a háziorvos által kiállított keresőképtelenségi igazolást (M.70.286/2020/1/11. sz.), amely 2020. szeptember 28-ától kezdődően az egész napra vonatkozott. Az alperes okfejtésével szemben a peradatok nem álltak az orvosi igazolással ellentétben, nem cáfolták a felperes munkavégzésre vonatkozó alkalmatlanságát, noha rövid ideig teljesítette az utasítás szerinti feladatot. Itt utal arra a másodfokú bíróság, hogy az alperes által hivatkozott másodfokú munkaköri orvosi alkalmassági vélemény is feltüntette azt, hogy a felperesnek 2020. szeptember 24-én is voltak minimális panaszai (M.70.286/2020/6/3. sz.).
- [19] A fellebbezésben felhívott eseti döntéseket a másodfokú bíróság figyelembe venni nem tudta, mert a döntések alapjául szolgáló tényállásokkal szemben lényeges különbség a jelen perben, hogy a felperes a munkáltatói utasítást jogszerűen tagadta meg az utóbb pontosított másodfokú orvosi alkalmassági felülvizsgálati vélemény tükrében. Nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt a körülményt sem, és ez szintén lényeges eltérés a tényállások között, hogy a jelen jogvitában a felperes nem hirtelen jelentkező és utóbb igazolhatatlan betegsége hivatkozott, hanem valós, súlyos és hosszú ideje fennálló problémára. Ezt igazolja, hogy a korábbi két gerincműtete és a mintegy fél évig tartó keresőképtelen állapota után csak a harmadik soron kívüli orvosi alkalmassági vizsgálaton kapott korlátozott munkavégzésre alkalmas véleményt. A felperes hivatkozott betegsége tehát nem volt előzmény nélküli. Nyilvánvalóan az előzményekre utalt a felperes a fellebbezési ellenkérelmében, amikor krónikus betegségéről tett említést.
- [20] Az Mt. 6. § (4) bekezdésében írt tájékoztatási kötelezettségét sem sértette meg a felperes, hiszen az alkalmassági igazolást nem ő, hanem a vizsgálatot végző orvos állította ki. A felperes szóban jelezte a munkáltatónak, hogyan, milyen korlátozással kell érteni az orvosi alkalmassági véleményt, és azt utóbb írásbeli orvosi igazolással is megerősítette.
- [21] Ugyanakkor a másodfokú eljárásban a felperes fellebbezési ellenkérelméhez 7. sorszám alatt utólagos bizonyítás keretében csatolt rokkantsági ellátást megállapító, 2021. március 9. napján kelt határozatot nem lehetett figyelembe venni a Pp. 373. § (1) bekezdése értelmében, hiszen a dátumok összevetése alapján arról már az elsőfokú eljárás során tudomással bírt a felperes. Ezért új bizonyítékként való előterjesztése a Pp. 373. § (3) bekezdésébe ütközött.
- [22] Mivel a 2020. szeptember 30. napján kelt azonnali hatályú felmondás a fent kifejtettek szerint jogszerűtlennek bizonyult, és azt a munkáltató utóbb nem vonta vissza [Mt.15. § (4) bekezdés], a jogszerűtlen felmondás jogkövetkezményeit viselnie kell.
- [23] Abban nem volt vita a felek között, hogy az Mt. 69. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja alapján a felperes esetében a felmondási időre számított távolléti díj összege 316.500 forint, míg az Mt. 77. § (3) bekezdés b) pontja értelmében a két hónap távolléti díjnak megfelelő végkielégítés összege 422.000 forint. A fent írtakból következően ezen összegek megfizetésére helyesen kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest az Mt. 82. § (3) és (4) bekezdése alapján.
- [24] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (1) bekezdése szerint eljárva, a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

- [25] Az alperes fellebbezése nem volt sikeres, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amelyet a másodfokú bíróság a felperes kérelmével egyezően 40.000 forintban állapított meg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári és a közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség viseléséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, a Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján köteles továbbá megfizetni az állam javára a feljegyzett 59.100 forint fellebbezési eljárási illetéket, amelynek átutalását hivatkozásával ellentétben nem igazolta.
- [26] A másodfokú bíróság az ítéletét tárgyaláson kívül hozta meg a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint.

Pécs, 2021. november 19.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Rendeki Ágnes s.k. bíró